

ZAPOMNIANE GWIAZDY LAT 80
BOOK CITY LIFE
HIGH FIVE
STRZAŁ W 10
TOP TEN
ROZMOWY
MIASTO W KADRZE
BOOKSHOT
KULTURYŚCI
JESTEM SZTUKA
NOTATKI W RUCHU
FILMY MODOWE
Z POWAŻANIEM
MŁODZI DLA ŚLĄSKA – ŚLĄSK DLA MŁODYCH
LITERATURA ZAANGAŻOWANA
REFLEKTOREK
MURALE
ZAPĘTLENI
CHAOSMUZA

Włącz / 2016 / Marzec / 30 / Efekt stereo w obrazach Piotra Saula

EFEKT STEREO W OBRAZACH PIOTRA SAULA

30 marca 2016 · Karolina Majewska

W stereofonii, będącej metodą odbierania, zapisywania, transmitowania i odtwarzania dźwięków, według najprostszej definicji, używa się co najmniej dwóch niezależnych mikrofonów do zapisu dźwięku, którego transmisja odbywa się poprzez dwa oddzielne kanały do dwóch osobnych głośników. U odbiorcy ma to wywołać wrażenie przestrzennego rozmieszczenia brzmień, które w rozwiniętych technikach stereofonicznych *[surround sound]* techników mają do pocucia otoczenia dźwiękiem.

 fot. Katarzyna Bagińska

fot. Katarzyna Bagińska

Piotr Saul – który poza malarstwem zajmuje się także komponowaniem muzyki, beatboxem i tańcem electro boogie – te zdobycze techniki sprawnie wykorzystuje także w sztukach plastycznych, tworząc wizualnie skomplikowane i wielopoziomowe obrazy, trójwymiarowe obiekty i rzeźby. **O ile efekt stereo bazuje na odpowiednim ułożeniu i balansie dźwięków, o tyle Saul zbliża się momentami do kafkonicznego zgiełku, układów dalekich od harmonii czy przyjemnego estetycznie doboru elementów.** Celowo zestawia nieadekwatne wobec siebie wizerunki, figury, kolory, a także techniki i materiały plastyczne, aby osiągnąć efekt zgrzytliwych kontrastów.

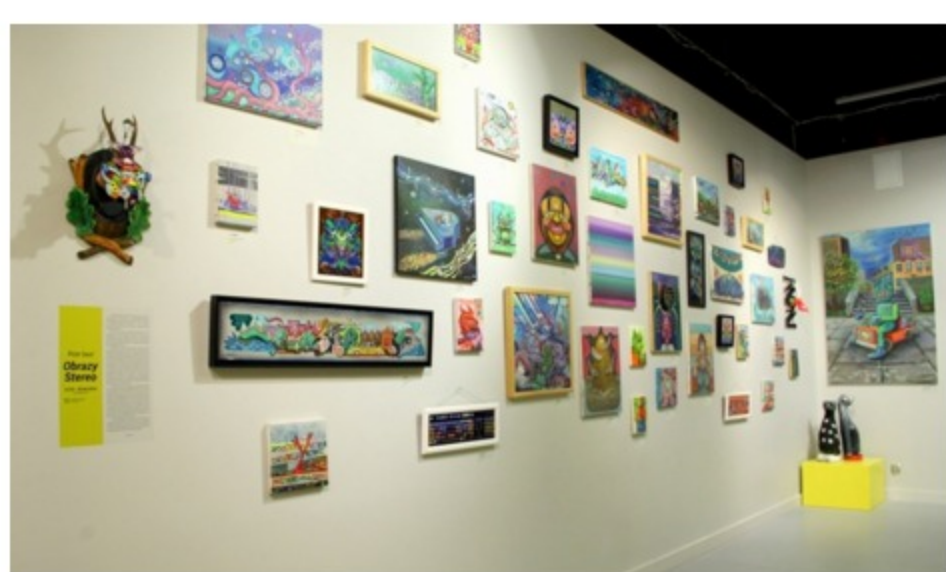
fot. Katarzyna Bagińska

Organizatorzy zadbali, by na indywidualnej wystawie Saula zażyłowanej „Obrazy stereo”, której premiera odbyła się 12 marca we wrocławskiej Galerii Otwartej, efekt brutalizmu i dysonansowości miał swoje przełożenie także w sposobie prezentowania wybranych prac z bogatego dorobku tego młodego artysty. **Centralny punkt ekspozycji wyznaczony został mozaiką obrazów o różnych kształtach, wymiarach oraz kierunkach kompozycji.** Ich przypadkowy rozkład tworzył nieregularną, wielobarwną strukturę, w pełni odpowiadającą temu, z czego składały się same przedstawienia: wielokolorowym układem, celowemu przeladowaniu kompozycji, pomieszanu estetyk i stylów.

fot. Katarzyna Bagińska

Panujący w realizacjach Saula nieład jest pokłosiem jego zainteresowań zarówno tradycyjną techniką malarską czy postmodernistycznymi gatunkami, jak i urban artem, graffiti, sztuką plakatu czy komiksem. W całym złożonym imaginariu, kreowanym przez Saula od końca lat 2000, dominuje poczucie nieuchwytności zjawisk i formalnego skomplikowania. Uwidacznia się tu potrzeba przeniesienia na płótno najbardziej brawurowych i szalonych pomysłów, świadczących o bezgranicznym zaufaniu artysty do możliwości i siły malarskiego medium.

fot. Katarzyna Bagińska

Saula urodzonego w 1986 roku można niewątpliwie nazwać przedstawicielem tej generacji artystów, którzy inspiracji poszukują nie w samej popkulturze – jak było w przypadku jego nauczyciela Krzysztofa Skarbka czy wrocławskiej grupy Luxus – ile raczej w jej odpryskach. **Będą to zatem utopijne idee dotyczące współczesnego życia czy przerysowane niemalże odblaskowe wizje rzeczywistości.**

fot. Katarzyna Bagińska

Saula interesuje popkultura w jej szczytowym momencie, jakim były narodziny cyberprzestrzeni, a później jej stan zapalny (kiedy życie przenosi się w sferę wirtualną). Interesuje go zatem nie sama koncepcja kulturowej konsumpcji, ile skutki jej praktykowania. **Przy całej krytyczno-sublimacyjnej postawie, charakteryzującej działania artysty, pozbawia on swoją sztukę moralizatorskiego tonu i podejmuje rolę aktywnego obserwatora tych zmian.** Swoje refleksje przenosi na ulubione media: malarstwo, rzeźbę albo obiekty wykonane z gotowych przedmiotów, stanowiących rodzaj dialogu z historycznymi już praktykami Duchampa.

 fot. Katarzyna Bagińska

fot. Katarzyna Bagińska

Formalno-estetyczna złożoność realizacji artysty i ich treść dobitnie pokazują, że młody malarz stale balansuje między afirmacją a krytyką rzeczywistości. **Poprzez swoją kolorową, radosną, a momentami także wyjątkowo agresywną, sztukę Saul udowadnia, że największym przywilejem artysty jest możliwość ciągłego eksperymentowania, a nie podążanie za utartymi artystycznymi schematami.**

tekst: Karolina Majewska
korekta: Agnieszka Stanecka

Tagi: Galeria Otwarta, Luxus, Obrazy stereo, Piotr Saul, sztuka

 Lubię to! <26> Tweetni

Komentarze Społeczność Zaloguj

 Poleć Sortuj według najlepszych

Start the discussion...

Be the first to comment.

TAKŻE NA WWW.ROZSWIETLAMYKULTURE.PL

Creepyness is easy: subiektywny ranking filmów Tima Burtona

2 komentarzy • rok temu

 Patrycja Mucha — Nightmare Before Christmas formalnie nie jest w reżyserii Tima Burtona (choć dobrze wiemy, jak wiele jego samego jest w tej animacji), dlatego nie znalazł się w rankingu. A szkoda, ...

My-państwo, czyli woiność utracona | OBYWATEL K Teatr Nowy w Zabrzu

2 komentarzy • rok temu

 Paweł Laniewski — Przed wszystkim bardzo dziękuję za podobne. Faktycznie, kiedy zaczynałem pisać tę recenzję miałem podobne odczucia. "Obywateł K" jest do bólu czytelny, możemy ...

Temat to za mało: „Góra Tajget” Anny Dziewit-Meller

2 komentarzy • miesiąc temu

 Patrycja Mucha — Dziękujemy za komentarz, zawsze dobrze usłyszeć głos z drugiej strony ;)

JESTEM SZTUKA, ZMIENIAM ŚWIAT #5: Poradnik autodestrukcji, muzycy bez nut, malarze bez płócien. Kwas ...

1 komentarz • rok temu

 Bastek Łąkas — Z tekstu wypadło jedno zero przy wartości puszek Manzoniego. To 97,250 dolarów a nie 97.25.

 Subskrybuj Dodaj Disqus Prywatność

DISQUS

— Tak naprawdę impreza wcale się nie skończyła — wywiad z The Party Is Over

Pocztówka do Europy – recenzja „Zabójczy” Hou Hsiao-hsiena →